

til Hensigt at stille Færingerne i Klasse med Grønlænderne, saa skal jeg gjerne troe ham, og jeg skal ogsaa regne ham det til Indtægt, at han anbefalede at sende Grønlændere til Færøerne, for at de kunde uddanne sig, navnlig i Professioner. Ganske vist kunne Grønlænderne paa Færøerne erhverve sig saa gode Kundskaber, at de der kunde uddanne sig for de fleste Professioner; men med Hensyn til den Grønlænder, hvortil den ærede Taler sigtede, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Mand speciell ønskede at uddanne sig i Gøværffabrikationen for at kunne reparere Rifler, disse for en Grønlænder saa nødvendige Vaaben, og jeg troer, at den grønlandske Bestyrelse handlede fuldkommen rigtigt ved at sætte ham i Lære hos en af de meest udmærkede Vøsemagere i Kjøbenhavn, idet jeg er overbevist om, at han ikke paa noget Sted bedre vilde kunne naae sit Formaal. — Man har idag talt Meget om de grønlandske Forhold i det Hele taget og om en mulig Frigivelse af den grønlandske Handel, og det maa derfor være mig tilladt at udtale, at man maa være yderst forsigtig med at scribe til at give Handelen fri, at man maa overveie det paa det Nøieste, thi Forholdene paa Grønland ere af den Natur, at det vilde være meget farligt for Grønlændernes Existentis, hvis man indbrømmede dem Frihandel, uden at de vare forberedte paa at bruge den. Jeg skal navnlig i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa et Punkt, hvorpaa de ærede Talere ikke synes at have lagt spæderlig Vægt, nemlig Besættelsen af Grønland; der udfordres en lang Erfaring for at blive en dygtig Grønlandsfarer, og det bedste Beviis for denne Paaastand ligger deri, at medens der i de sidste 50 Aar neppe er forliist flere end 2 à 3 af det grønlandske Handelssejlskabs Skibe, er der af de Fartøier, der i de senere Aar have været fragtede for at bringe Arholith hertil, forliist 2, 3—4 aarligt; jeg troer, at det er et Beviis for, at Farvandet er af den Bestaaffenhed, at der udfordres en mangeaarig Erfaring for at overvinde de Banfæligheder, som den Søfarende der har at kæmpe imod; jeg sigter herved navnlig til Isen. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig nærmere om denne Sag, men indfrænke mig til, hvad jeg har sagt.

Alberg: Da Sandflugtsvæsenet er blevet omtalt, maa det vel ogsaa være mig tilladt at nævne et Par Ord derom. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Pedersen) i, at Sandflugtsvæsenet trænger til en Omordning, og jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister vil tage denne Sag under Overveielse og fremkomme med Forslag til Forandring deri. Jeg skal derfor kun tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være ubilligt, at Klitsognene forlods udrede $\frac{1}{4}$ af Dæmpningsarbeidet i Klitterne, thi naar man undtager de egentlige Klitboere, hvis Eiendomme grænse umiddelbart op til Klitterne, saa have alle de øvrige Beboere af Sognet ingen større Nytte deraf end enhver anden Eiendomsbesidder, og naar man betænker, at Klitboernes Eiendomme ere stykfsatte ligesom alle andre Eiendomme, og at der af dem udredes det samme Bidrag til Staten, saa forekommer det mig ogsaa at være Statens Pligt, saavidt muligt, at beskytte dem mod Udelæggelse. Det er min Mening, at naar Klitsognene hvert for sig overtog Dæmpningsarbeidet indenfor deres egne Grændser og under Statens Kontrol, vilde Arbeidet blive udført bedre og paa flere Steder billigere, end nu er Tilfældet, og Klitsognene vilde endda kunne være fritagne for forlods at udrede $\frac{1}{4}$ af Arbeidet, hvilket er en Byrde, der ikke med Billighed paahviler dem.

S. C. Pedersen: Jeg vil omtale samme Sag, men skal nu gjøre det kort, da det, som jeg vilde udtale, omtrent er blevet sagt af en anden æret Nabo (Alberg). Med ham er jeg enig i, at Eløifningen drives i for stor Udstrækning og bevirker overordentlige Beføstninger, større, end den tilsigtede Nytte kræver; ligeledes er jeg enig med ham i, at Tilshnet, som denne Branche medfører, er for dyrt; men derimod kan jeg ikke tiltræde hans Mening, at Alfordarbejde skulde være at foretrække i den Henseende. Vel mener jeg, at man maa bortaffordere Arbeidet, men vel at mærke paa længere Aaremaal og til de Beboere, hvis Eiendomme støde op til Klitterne. Jeg skal imidlertid ikke gaae dybere ind paa Sagen, da den høitærede Minister har givet Haab om, at han